

ODSTAĆ SIĘ (4) *vb pf*

inf odstać się (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

Przestać być, wrócić do dawnego stanu (o tym, co się stało) (4) : A kiedy się która rzecz/ niemoże już odstąpić Czoś działać iedno panu/ za wszystko dziękować RejJóz B7.

Przysłowie (3): Mącz 55c; prawo polpolite [...] złoczyńce/ nie przez grzech przeszły karze/ (bo tho już próżno/ ponieważ czo się ssthało/ odstąpić się niemoże) ale dla przyszłego czaśfu/ prawo to czyni GórnDworz Ff2; PaprPan Ff4; [Dobrodzieystwo rzecz materiałna nie iest/ ale vczynek/ który gdy się stanie/ odstąpić się niemoże SenekaGórn 269 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf STAĆ.

LWil